

סג:

עין משפט
נר מצוה

קנו א מיי פ"ח מהל'
סנהדרין הלכה ב:
קנו ב מיי פ"ה מהל' ע"ז
הלכה יא סמג לאוין
לה:

קנח ג מיי פ"ה מהל'
שוחפין הלכה י סמג
עשין עב טוש"ע י"ד ס'
קמו סעיף ג וטוש"ע א"ח
ס' קנו סעיף א ועיין
בהג"ה:

קנש ד'ה מיי פ"ה מהל'
ע"ו הל' יא סמג
לחיון לה טוש"ע י"ד ס'
קמו סעיף ד:
קם ו מיי פ"ב מהל'
מחוסרי כפרה הלכה
:

קסא ז טוש"ע י"ד סי'
קמו סעיף ה:

תורה אור השלם

- [illegible]

- ישיעיהו מ' 6. דברו דברים אֶת־אֵלֶיךָ וְשָׂאוּ בְרַת בְּרִית אֶת־אֶתְּכֶם בְּרִאשׁוֹת מִשְׁפָּחָה עַל תַּלְמִידֵי שִׁדְרֵי: לַעֲגֹלֹת בֵּית אֵוֹן וְגִירוֹ שֶׁבֶן שִׁמְרוֹן בִּי אֶבֶל וְעִמּוֹ עֲמוֹ וּבְכִירוֹ וְעֶלְיוֹ וְגִילוֹ עַל כְּבוֹדוֹ בִּי גִלָּהּ הוֹשֵׁעַ י' ד-ה מְמוֹנָה: 7. וְתָתֵה יוֹסֵף לְחֹטֵא וְעֵשֶׂה לָהֶם מִסְכָּה מִמִּסְכָּם כְּתוּבָתָם עֲצֵבִים מִעֲשֵׂה חֲרָשִׁים בְּדֹלֵל לָהֶם וְעַל אֹמְרֵי וְזֹכֵר אֵלֶיךָ עֲגִלְתִּי יִשְׁקֹן:

- הושיע י ב
8. וְכֵן אָבֵל עָשָׂה וְכֵן
סָבּוֹת בָּנוּת וְאֵשֶׁת כּוֹת
עָשָׂה אֶת נִרְגַּל וְאֵשֶׁת
הִקְחָה כֵּשֶׁת אֶת אִשְׁמָעֵל:
מִלִּכְּבִּים ב' ו' ל
9. וְהָעִירָם עָשָׂה וְנָתַן
תִּרְחָה וְהַסְּפָרוּסִים אֶשְׁרֵם
אֶת בְּנֵיהֶם וְכֵן
לִאֲדוֹמֶלֶךְ וְנִגְנֹלֶל אֵלֶּיהָ
מִלִּכְּבִּים ב' ו' ל
10. כִּזְכּוֹר הַסְּפָרוּסִים
וְהַמְּבֹרָחִים וְאִשְׁרֵיהֶם עַל
עֵץ רָעָן עַל גִּבְעוֹת
הַגְּבֻלּוֹת: וְיִמְחוּ ב'
11. וְהַשְׁמָתָה אֶת
בְּמִיתִים
וְהִנֵּחָ אֶת
וְהִנֵּחָ אֶת
פְּנֵיהֶם
גְּבֻלּוֹתִים
נִשְׁלָה כְּשֶׁ
יִקְרָא כ' ל
12. שֶׁמֶעַי יִשְׂרָאֵל
אֵלֵינוּ י' אֲדוֹר:

דברים ו ד

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

שְׂרָא ידור בשמו וְלֹא יִקְרִים בשמו. אַע"ג דהי"צ מלא ישמע
נפקי ונפסקון נמי אמרינן דלֹא ישמע אזהרה למדיח אִין זה
ללא שצבכללות דחדא מילתא היא שמשמע שם עבודת כוכבים והא דלֹא
נעקיפ כולהו מלא תזכירו משום דאי
מוקמינן ליה לנודר ומקיים א"י משום
עבודת כוכבים הכתובה בצורה דמות
להזכיר שמה אינטריך ואפ"ה לנודר
ולקיים אסור מיהו קשה דלֹא ישמע
הוי לאו ענינא לאזהרת מיתת צ"ד וי"ל
דמשום הכי קאמר ד"ל לאוקמי
לֹא ישמע אזהרה למדיח ומעיקרא
לֹא פלגיניהו צ"ב קראי אלא
לאסמיתיהו צעלמא דעיקר מילתא
דכולהו מלא תזכירו נפקא:

אסור לאדם שיעשה שותפות.

חמר ר' שמואל כ"ט

שְׁבוּעָה עֲמָהָה לְדָחִין לִקְבֹּל הַיָּמִינוּ וְרִ"ט
 שְׁבוּעָה מוֹתֵר לִקְבֹּל הַיָּמִינוּ הַשְּׁבוּעָה קוֹדֶם
 יִפְסִיד כְּדֹאמֵר בַּ"ק דַּמַּס' ע"ג (י"ד א:)
 הַמְלֻוֶּה ע"פ נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי הַשָּׂוִי
 וְכִמְלֻתֵי מַדֵּעַ וְלֹא חֵיטָאִין דִּילְמָא הָאֵל
 מוֹתֵרָה וְאֵע"ג דְּהֵטֵם סָפֵק וְהִכָּא
 וְדֹאִי מ"מ זִמְנָן הֵזֶה כּוֹלֵן נִשְׁבָּעִים
 בְּקִדְשִׁים שֶׁלָּהֵן וְאִין תּוֹפְסִין בָּהֶם
 וְלֹאֲהֻת וְאֵע"פ שֶׁמָּה שְׁמוֹכִירִין עִמָּהֶם
 ש"ס (כּוֹנוֹתֵם לְדַבֵּר אַחֲרֵי) מ"מ אִין זֶה
 שֶׁסְּ עֲבוּדָת כּוֹכָבִים גַּם דַּעֲתָם לַעֲוֹשָׁה
 שְׁמִים וְאֵע"פ שֶׁמִּשְׁתַּחֲוִי שֶׁסְּ שְׁמִים
 וְדַבֵּר אַחֲרֵי לֹא שֶׁכָּחֵן דַּלְטֵר לְגִדּוּם
 לְאַחֲרֵי שֶׁלֹּא וּלְפָנֵי עוֹר לִיכָּא דְּנִי
 נֵח לֹא הוֹחֵרוּ עַל כִּדָּה :

מזרחים

לומר שאין לוקין עליו דברי רבי יהודה רבי
עקיבא אומר לא מן השם הוא זה אלא משום
דהוה ליה לאו שאין בו מעשה *וכל לאו
שאין בו מעשה אין לוקין עליו מכלל דרבי
יהודה סבר לוקין עליו: הנודר בשמו
והמקיים בשמו הרי זה בל^ט: הנודר בשמו
והמקיים בשמו מנלן דתניא ¹⁶ושם אלהים
אחרים לא תזכירו *שלא יאמר אדם לחבירו
שמור לי בצד עבודת כוכבים פלונית ¹⁷לא
ישמע על פיך שלא ידור בשמו ולא יקיים
בשמו ולא יגרום לאחרים שידרו בשמו
ויקיימו בשמו דבר אחר לא ישמע על פיך
אזהרה למסית ולמדיח מסית בהדיא כתיב
כיה ²וכל ישראל ישמעו *ויראו וגו' אלא
אזהרה למדיח ולא יגרום לאחרים שידרו
בשמו ושיקיימו בשמו מסייעא ליה לאבוה
דשמואל דאמר אבוה דשמואל *אסור לאדם
שיעשה שותפות עם העובד כוכבים שמא
יתחייב לו שבועה ונשבע בעבודת כוכבים
שלו והתורה אמרה לא ישמע על פיך כי
אתא עולא בת בקלנבו אמר ליה רבא והיכא
בת מר אמר ליה בקלנבו אמר ליה יההכתיב
ושם אלהים אחרים לא תזכירו אמר ליה
הכי אמר ר' יוחנן *כל עבודת כוכבים

שמה והא ה'כא כתיבא דכתיב³ כרע
א מתיב רב משרשיא⁷ ראה אחת מרובה
שהן שתי טבילות ושני ספוגין הרי זה
מי מכתב כתיב דכתיב⁴ העורכים לגד
ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
אל קרס נבו⁵ קרסו כרעו יהדו לא יכלו
ללות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
לל כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
ממאי דכתיב⁷ ועתה יוסיפו לחטא ויעשו
עצבים וגו' מאי כתבונם עצבים מלמד
נ יראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
ומנשקה מאי⁷ זוכתי אדם עגלים ישקון
ומשרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
ועגלים ועושין דמות עצבים ומעמידין בצד
כיון שראו אותן רצין אחריהן וממשמשין
חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
ישקון לזבוח אדם מיבעי ליה אלא אמר
רודת כוכבים אמר לו דורון גדול הקריב
יהא אמר רב⁸ ואנשי בבל עשו את סכות
ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
אשימה ומאי ניהו ברחא קרחא⁹ והעוים
ומאי ניהו כלב וחמור¹⁰ והספרים שורפים
וש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרים ומאי
דר ליה למריה בטעינה וענמלך דעני ליה
יהודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
יהודה אמר רב וידעין היו ישראל בעבודת
דו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות
זכור בניהם מזבחותם וגו' וא"ר אלעזר כאדם
יאביקו ביה ת"ש¹¹ ונתתי פגריכם על פגרי
היה מחזר על תפוחי רעב שבירושלים
פוח ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אני אמר לו כלום נשתיר מאותה משפחה
אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
ש¹² שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו

יְקוֹ צִיָּה. אַחֲרַי שְׁתַּקְּשְׁרוּ צֵה מַעֲלָמָן תַּקְפָּה חֵיצוֹן

[illegible]

ראשונה לשניה טבילה וספוג וכן בין שניה לשלישית: **קרבן**. נחמנו. כלומר כרע על זכריו ונחמנו דהיינו לינחמא דאישתעי ביה קרא לא יוכלו מלט משא הרעוי שגובהיהם לא יורלו

לַקְבוֹל וּמִתָּר: לַעֲגוּלֹת צִים אֲחֻן.
עַל עֲגֻלִּים שִׁבְצִית אֵל: יִגְדּוּ שֶׁן
שׁוּמְרוֹן. יִדְאֻגוּ שׁוֹכְנֵי שׁוּמְרוֹן: כִּי
אֲכַל עָלָיו עֵמֹו. שִׁטְלֵם סִמְחָרִיב וִילֵן
לוֹ: וּכְמִרְיֹו. שֶׁהִיוּ נוֹשְׂאֵין אֲחֻת:
עָלָיו יִגְלוּ. שֶׁמִּמְחִים עַל כּוֹדֵד מִשָּׁא
שִׁגְלֵה מֵהֶס: אֲלֵל כְּבִידֹו. מִשָּׁא
וּמִדְּמִיּוֹת וּמִיּוֹן שֶׁרֵב וּמִיּוֹן דְּלֵא

ובעלי חיים יניחו ואין להם ריעה
 משתעי בהו קרא ל' גנאי: **מרעיצים**
אדם העגלים. בעלי חיים שהיו עובדין
 אותן והיו מרעיצין אותן ועושין דמות
 עצביהם של בעלי ממון כלומר דמות
 דיוקנם ומעמידין אותן בצד אבוסית
 של עגלים ומחמת שהיו רואין את
 הדמות עמדי היו מכירין אותן ורצין
 אחריהם וממשמשין בהן כלומר
 האכילנו ואומרין להם הכומרים
 עבדות כוכבים חפץ כך וכו': **וזהו**
אדם. משמע אותן שזבחו האדם:
עגלים יסקון. לאחר מכאן לעגלים
יסקון: יסקון לזבוח אדם **מצעי**
ליה. להם הם הכומרים אומרם
 עגלים הללו נושקין אחכם לזבוח
 עצמכם להם: **ואנשי בבל עשו**
אדם סכות בנות. פסוק א' בס'
 מלכים בזאתן אומות שהשיב סנחריב
 בשומרון ובעריה ועשו להם עבודת
 אלהים ויבנה להם אלהים ויבנה

היו עובדין ובלשונם קורין לתרגומא
סוכות בנות: ברחא קרחא. עו.
בברחא קרוי כל כאן והעז קרי ליה
קרחא ע"ש שאין לו זמר כל כך:
בנחן. כלב נובח: דאדר ליה
למריה. מהדר את אדוניו ומכבדו
משליך עליו משאו שהיה צריך לטעון
על זארו. אדר מלך מהדר את מלכו.
כלומר את אדוניו: לעשות לו כן.
לשורפו באש כמו הספרים: סלמנדרא.
חיה קטנה שיוצאה מתור שהאש
צוערת זו שבע שנים והסך מדמה
אין האור שולט בו ובאחו מיניו
כחוב (מ"ד טו) גם את בנו העציר
באש ולא מיניו לו בן אלא חוקיהו:
אלא להסיר להם עריות צברהסא:
שהיה יצחק תקפן על עריות אמרו
נפרוק כל עול תורה מעלינו ואל
יביחינו על העריות אבל על עבודת
סוכים לא תקפן יצחק: כוזר
בניהם מנחוםס. משמע שהיו
להם געגועין עליהם כאדם שיש
להם געגועין על בנו ובזכרו נאנח
והיו משמע כוזר בניהם דומה להם
עליהם: תפוחי רעב. רומה נפוחי:
הס

מסורת הש"ס

[תוספי ע"פ פ"ה ה"ה]
 בקרא ויחלו, (ג) כבודות
 (ד) זבין פ"א מ"ה
 מגילה לה: (ה) "מגילה"
 ל:חא וכתיב דברו אלף
 י' חאה רבי ינאי אמר
 נכא לעלות פ"א חון וכו'
 חאה ביקטוב וכו'
 אלמות על נכון וכו', (ז)
 [עמ"פ פ"ה: (ח) בקרא
 יב נצחון וכן הגיה בקרא
 "נצחון" ז"ל, (ט) ג"ל]
 ויחיו (י) ס"א ויחיו
 מהו, (כ) כ"סא: ליוס,
 ונע"י חס' מגילה כה,
 ה' מימי חוס' כבודות כ:
 ד"ה אסור]

מוסף רש"י

[illegible]

מסורת הש"ס

א) יומא סט: וַע"ש בל הענין, (ג) שבת נה, ג) יומא סט: ד) וברכות ת. וש"נ, (ס) רש"ל בכל ארץ ישראל, (ו) רש"ל והלכה, (ז) נבס"א: מן, (ח) ומוספת פ"ין, ט) נבגון יהושע ז, י) רש"ל מ"ז ו"ל והיו וידע"א, (י) רש"ל מ"ו, (יב) נס"א: מן, (יג) נשיך למשנה לעיל ס: , (יד) נפסוק (טז) ונשי' חוס' ב"מ סה: ד"ה כחבני וחוס' ע"ז נ ד"ה אבנין, (ע) ע"י רש"א,

גליון הש"ס

הח' ד"ה אף אף ע"ג. ולעובדה בבגור' ע"י לעיל סא ע"צ מורה רבא:

הגהות הב"ח

א) גמ' הס שלא להוכיר. י"צ עמסו ו:

לעזי רש"י

בליד"ש. סלקים לבנים

(בפרובנסאלית).

בלש"ש"א. רבב אדמה.

מוסף רש"י

בייא בייא. לשון ועקה וקובלנא י"ומא (טו). לקבולי ביה אגרא. שנוקף חותו ונקבל שגר (שס). פיתקא. סבב (שס). אמת. כלומר ממסים אינ עמס (שס). חותמו של הקב"ה אמת. אמתות לאותיות ורששון ואחרון על סס אי רששון ואני אחרון ואני הוא (שבת נה). אמר להו נביא. זכריה בן עזר (שס). בדודא דאברא. בקיר של עופרת (שס). דשייף קליה. נכנס הקול לתוך העופרת ואינו יוצא ממנו (שס). ביעתא בת יומא. צ"ה הטלה זו כיום, לפי שפסק החימוס מן המעשים ואפילו אותן שעברה התרגולות כבר אינן מתבטלן במשיה (שס). גיבעי פלגא. שהיא שולט באלס לוקק לאשמו ולא לאתמא (שס). כחליניהו לעיניה. סימו את עיניו ע"י כחול (שס). פיסא פיסת רבב שקורין גלישט"א (שבת פא).

הס. שמוק כמו (במדבר יג) ויהס כלב השתקס: **ויזעקו בני ישראל בקול גדול**. בלשני כנסת הגדולה כתיב: **בייא צי"א**. בלשון ארמי **הוי לשון גגוח** ונעקה כמו אהה בלשון הקודש^(ט): **היינו האי דהרביה לציפיה**. למקדשו: ^(י) **ובצו רחמי**). היו מנזקים רחמים שימסר **צידס יצר הרע** של עבודת כוכבים: **לקבולי ציה אגרא**. לכוף את יצרנו ולקבל שכר על כך: **לא איהו בעינן וכו'**. אלמא יצר תקפן: **יטבי תלפא יומין וכו'**. מלמיה דרצ יהודה מסיק: **אמת**. משמע מסכים אני עמהם בתקנה זו שטוב הדבר לסלקן: **חוסמו של הקצ"ה אמת**. שהמלך נאות ומסכים עם עבדיו חותם עמהם בתקנתם את חותמו: כגוריא. ארי קטן: **ציניפא**. שער: **דודא דאכרא**. קלחת של עופרת: **אכרא שאיף קליס**. שואף כלי הקול ומעכו ללאת יותר מכל כלי מתכות: ואם הרשעה.

זהו יצר הרע. וצנצואת זכריה כתיב שהיה בתחילת צית שני: **דעצירה**. של עריות: **חצשוה תלפא יומין וכו'**. ומתוך כך פסק חמוס הזכרים מלהוליד והנצבות מלילד: **איבעו ציעפא צס יומא** ^(י) **ולא אשתתא**. מנצקשה צ"ה שגולדה זו ציוס: **ולא אשתתא**. שאפילו אותן שהיו גמורות קודם לכן פסקו מללאת: **לנצו פלגא**. שלא יהא שולט במקום עצירה כדי שלא יהא תוצע עריות: **כחליניהו לעיניה**. סמו עיניו כחכול: **אהני ציה**. הך תקנתא פורתא דלא איגרי בקריצתא בלמו ובאחותו אבל מתגרה הוא בלאת איש וצנדה: **סרדין בלד"ש** בלע"ז ומשגלשין את המעשים וכן שגר חדש: **אסס ציס ישראל אינן כן**. רצ יהודה קאמר לה למדרשיה לקרא: **הנצמדים לנצנל פעור**. כלומר אלל אצותם לא השיבו זאת על לבם שע"ז מגונה היא מכל ע"ז שבעולם ונלמדו ואדבקו בה כלמדי פתיל המוקף ע"פ כלי שממרחין אותו בשעוה יפה ואל המקום לא היו נלמדים אלל דבוקים כתמרות המדבוקות שדבוקות ואינן דבוקות: **צמסניפא סנא**. שבה הוא אללס דדבוק משמע מחובר טפי מנצמד. למדידן אינן מחוברין ונמשכין חוץן חילך ואילך דבוק משמע יפה יפה: **סכטא**. סס יהודי הוא: **צנ"ט אלס**. צסמן וסס מקום הוא: **וקינח חוטטמו**. של פעור: **מקלסין**. משצחין: **ואע"ג דמכוין לצווי**. חייב קרצן על שגגתו ואס התרו זו חייב מיתה: **לצי תורפא**. מקום: **פיסא**. בלשט"א בלע"ז: **מרקולים הוא**. זה חוה עבודתו: **למרקולים סנן**. לפניו לכדדו ואני זרקתי להכות בגופו: **למרקולים**. ע"מנו להכות: **אישקליס**. אע"ג שכבר עבד ואין השבון לדבר קא צעי למשקליה כדי שלא תתגאה בעבודה שלו: **רווחא לחצירה סציק**. מפנה לה מקום

לזורקים: **בתנ"י שימסור למונך**. מוסרו ציד משרתי ע"ז: **ויעציר בלש**. צגמרא [ע"צ] מפרש היכי הוו עבדי וילפי מקראי דתרווייהו בעינן: **גב' קסני**. מתניתין (דף נג). בציציי סקילה ע"ז בלשפי נפשה העוצד ע"ז וקתני מונך אלמא מונך לאו בכלל ע"ז ונפקא מינה דאס זבח וקטר לפניו פטור אי נמי העציר מורעו לשאר ע"ז ואין דרכה צבך לא מחייב דמונך דוקא כחוב ששמו מונך: **אחד למונך ואחד לשאר ע"ז**. העציר זרעו חייב קסבר מונך נמי ע"ז הוא ולא איצטרך לאזהורי עלה כדדרכה דמאיכה יעבדו (דברים יב) נפקא אלל לומר לך שאס עשה שלא כדרכה חייב: **שלא למונך פטור**. דמונך דווקא כתיב שדרכה צבך ולא משום ע"ז אזהר עליו דהא מאיכה יעבדו נפקא אלל חוק הוא להס והתורה הקפיד על חוק זה בסקילה לפיכך הוצרך לכתוב: **כל שהמליכו עליהס**. שקרא שמו מונך: **רבא אמר**. לא אמרו דבר אחד דמונך עראי איכא ציינייהו כגון צרור וקיסם שאינו ראוי לכך וזה לפי שעה המליכוהו עליו להעציר לו צנו זה לר"א צר' שמעון לא מחייב אלל במונך קבוע וזא:

^(ט) **מִרְקוּלָיִים**. אור"ת קילוס שמה לשון שבה אלל שחכמים כינו אותה לגנאי וקראוה קולים לשון לעג וקלס (תהלים מד)^(י) ומר לשון חילוף כמו צמר דשמוטה (חולין דף דז). צמר דפרחלל (צ"ק דף קיג). צמר דכנתא (בכורות דף ז).

יהם שלא להזכיר ^(ה) בשם ה' שלא לימדו אביו ואמו מיד הוציא יראתו מחיקו ומחבקה ומנשקה עד שנבקעה כריסו ונפלה יראתו לארץ ונפל הוא עליה לקיים מה שנאמר ^(ז) ונתתי פגריכם על פגרי גלוליםכם בתר דאביקו ביה ת"ש ^(י) ויזעקו בקול גדול אל ה' אלהיהם מאי אמור אמר רב יהודה ואיתימא ר' יונתן ^(ב) בייא בייא היינו דאחרביה לביתא וקליא להיכלא וקטליניהו לצדיקי ואגליניהו לישראל מארעייהו ועדיין הוא מרקד בינן כלום יהבתיה לן אלא לקבולי ביה אגרא לא

^(ט) **מִרְקוּלָיִים**.

אותה לגנאי וקראוה קולים לשון לעג וקלס (תהלים

מד)^(י) ומר לשון חילוף כמו צמר דשמוטה (חולין דף דז).

(צ"ק דף קיג). צמר דכנתא (בכורות דף ז).

שהחליפו שמהם: **אע"ג דקמייבויין לבויהו**. ^(ט) ולעוצדה צצווי ט דאי לא קמכין אלל לצות הא אפילו עוצד מאהצה ומיראה פטור לרצא ואפילו לאציי דמחייז התס הכא מודה פטור: **קתני ע"ז וקתני מולך**. אף על גב דקתני ע"ז וקתני פעור ומרקולים לא דמי דהתס לפרושי דינא קאמי אלל הכא דייק מרישא דקתני אלו הן הנסקלין עוצד ע"ז והתמן מורעו למונך ולא קתני פעור ומרקולים:

העציר

סד.

קסב א ב מ"י פ"ג מהל' עי"ס הלכה ה':

קסג ג מ"י שס פ"ו הלכה ד':

קסד ד מ"י שס הלכה ג:

קסה ה' מ"י שס הלכה ד':

קסו ו' מ"י שס הלכה ה':

קסז ז' מ"י שס הלכה ו':

קסח ח' מ"י שס הלכה ז':

קסט ט' מ"י שס הלכה ח':

קספ י' מ"י שס הלכה ט':

קסק י"א מ"י שס הלכה י':

קסר י"ב מ"י שס הלכה י"א:

קסש י"ג מ"י שס הלכה י"ב:

קסס י"ד מ"י שס הלכה י"ג:

קסט י"ה מ"י שס הלכה י"ד:

קסז י"ו מ"י שס הלכה י"ה:

קסח י"ז מ"י שס הלכה י"ו:

קסט י"ח מ"י שס הלכה י"ז:

קספ י"ט מ"י שס הלכה י"ח:

קסק כ' מ"י שס הלכה י"ט:

קסר כ"א מ"י שס הלכה כ':

קסש כ"ב מ"י שס הלכה כ"א:

קסס כ"ג מ"י שס הלכה כ"ב:

קסט כ"ד מ"י שס הלכה כ"ג:

קסז כ"ה מ"י שס הלכה כ"ד:

קסח כ"ו מ"י שס הלכה כ"ה:

קסט כ"ז מ"י שס הלכה כ"ו:

קספ כ"ח מ"י שס הלכה כ"ז:

קסק כ"ט מ"י שס הלכה כ"ח:

קסר ל' מ"י שס הלכה כ"ט:

קסש ל"א מ"י שס הלכה ל':

קסס ל"ב מ"י שס הלכה ל"א:

קסט ל"ג מ"י שס הלכה ל"ב:

קסז ל"ד מ"י שס הלכה ל"ג:

קסח ל"ה מ"י שס הלכה ל"ד:

קסט ל"ו מ"י שס הלכה ל"ה:

קספ ל"ז מ"י שס הלכה ל"ו:

קסק ל"ח מ"י שס הלכה ל"ז:

קסר ל"ט מ"י שס הלכה ל"ח:

קסש מ' מ"י שס הלכה ל"ט:

קסס מ"א מ"י שס הלכה מ':

קסט מ"ב מ"י שס הלכה מ"א:

קסז מ"ג מ"י שס הלכה מ"ב:

קסח מ"ד מ"י שס הלכה מ"ג:

קסט מ"ה מ"י שס הלכה מ"ד:

קספ מ"ו מ"י שס הלכה מ"ה:

קסק מ"ז מ"י שס הלכה מ"ו:

קסר מ"ח מ"י שס הלכה מ"ז:

קסש מ"ט מ"י שס הלכה מ"ח:

קסס נ' מ"י שס הלכה מ"ט:

קסט נ"א מ"י שס הלכה נ':

קסז נ"ב מ"י שס הלכה נ"א:

קסח נ"ג מ"י שס הלכה נ"ב:

קסט נ"ד מ"י שס הלכה נ"ג:

קספ נ"ה מ"י שס הלכה נ"ד:

קסק נ"ו מ"י שס הלכה נ"ה:

קסר נ"ז מ"י שס הלכה נ"ו:

קסש נ"ח מ"י שס הלכה נ"ז:

קסס נ"ט מ"י שס הלכה נ"ח:

קסט ס' מ"י שס הלכה נ"ט:

^[1]